Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 19. novembra 2025*

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Obrazová ochranná známka Európskej únie Làv – Článok 18 ods. 1 a článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Dôkaz o riadnom používaní – Posúdenie dôkazných prostriedkov – Neprimerané alebo nadmerne zaťažujúce dôkazné bremeno – Zásada riadnej správy veci verejných – Článok 41 Charty základných práv“

Vo veci T-563/24,

Gürok Turizm ve Madencilik AŞ, so sídlom v Kütahyai (Turecko), v zastúpení: J. Erdozain López, J. Vicente Martínez a M. López Camba, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Stojanova-Valčanova, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO:

Olav GmbH, so sídlom v Kolíne (Nemecko),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

na poradách v zložení: predsedníčka komory P. Škvařilová-Pelzl (spravodajkyňa), sudcovia I. Nõmm a D. Kukovec,

tajomník: J. Čuboň, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní zo 7. júla 2025,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ žalobkyňa, spoločnosť Gürok Turizm ve Madencilik AŞ, navrhuje zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 22. augusta 2024 (vec R 214/2024-4) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobkyňa je majiteľkou ochrannej známky Európskej únie č. 011224821, zapísanej 7. marca 2013 v nadväznosti na prihlášku, ktorú 28. septembra 2012 podala Gürallar YAPI Malzemeleri Ve Kimya Sanayii Anonim Sirketi, jej právna predchodkyňa, pre toto obrazové označenie:

3 Výrobky a služby, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka uvedená v bode 2 vyššie, sú zaradené do tried 8, 11, 19, 21, 35, 37 a 39 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre každú z týchto tried zodpovedajú tomuto opisu:

– v triede 8: „ručné nástroje a ručné náradia; nožiarsky tovar a príbory; bodné zbrane; britvy, žiletky, holiace čepele, holiace strojčeky; stolové riady z drahých kovov alebo nimi pokované, konkrétne, nože, lyžice a vidličky; krájače na vajcia alebo syr s výnimkou elektrických, neelektrické krájače pizze, neelektrické škrabky a nože na ovocie a zeleninu“,

– v triede 11: „zariadenia na osvetľovanie, vykurovanie, parné kotly, zariadenia na varenie, chladenie a sušenie, vetracie, vodárenské a sanitárne zariadenia; vane, bidety, vaňové zariadenia, sprchovacie kabíny, pisoáre (sanitárne príslušenstvo), splachovacie záchody, umyvárne, prenosné záchody; umyvárne, drezy“,

– v triede 19: „nekovové stavebné materiály; nekovové rúry pre stavebníctvo; asfalt, smola a bitúmen; nekovové prenosné stavby; pomníky okrem kovových; tvarované stavebné materiály a materiály pre výstavbu ciest, vyrobené z betónu, sadry, hliny, pôdy, piesku, prírodného kameňa, umelého kameňa, dreva, plastu alebo syntetických materiálov; budovy, žrde, bariéry; prírodné alebo syntetické nekovové povrchové nátery na stavebné účely v podobe tabúľ alebo pruhov (priľnavé za tepla); sklené bloky pre budovy, sklené tvárnice, sklené obkladačky, sklené panely, sklené panely na stavebné účely“,

– v triede 21: „domáce a kuchynské potreby a nádoby; hrebene a špongie; kefy, štetky a štetce okrem maliarskych; materiály na výrobu kief; prostriedky a pomôcky na čistenie; oceľová vlna a drôtenky; surové sklo a sklo ako polotovar okrem skla pre stavebníctvo; výrobky zo skla, porcelánu a kameniny, ktoré nie sú zahrnuté v iných triedach; kuchynský riad, poháre, škatuľky na pečivo [keksy], poháre, šálky, podnosy, stojany na vajíčka, šálky na kávu, panvice, karafy, fľaše, formy na zákusky a koláče, čajníky, stolové príbory (okrem nožov, vidličiek

a lyžíc) zo skla a porcelánu, t. z. misky, čaše, taniere, soľničky a koreničky, misky na polevu, džbány a vázy; sošky, sochy a umelecké predmety zo skla a porcelán“,

– v triede 35: „reklamné služby; obchodný manažment, obchodná správa; obchodná administratíva; kancelárske práce; zhromažďovanie, v záujme iných, nasledujúcich výrobkov: ručné náradie a náčinie, prístroje na osvetľovanie, vykurovanie, výrobu pary, varenie, chladenie, sušenie, vetranie, na vodárenské a sanitárne účely, stavebné materiály, nekovové pevné rúry pre budovy, nekovové prenosné budovy, nekovové monumenty, domáce alebo kuchynské náčinie a nádoby, sklené, porcelánové a keramické riady (s výnimkou ich prepravy), umožňujúc tak zákazníkom pohodlne prezerať a zakúpiť tieto výrobky; všetky uvedené služby môžu byť poskytované prostredníctvom maloobchodných predajní, veľkoobchodných predajní, dobierkových katalógov alebo elektronických médií, napríklad prostredníctvom internetových stránok alebo televíznych nákupných programov“,

– v triede 37: „stavebníctvo; opravy; inštalačné služby; stavebné služby; stavebníctvo, opravy a reštaurácia“,

– v triede 39: „preprava; balenie a skladovanie tovaru; organizovanie ciest; služby cestovnej kancelárie v podobe organizovanie exkurzií pre turistov, služby prepravnej agentúry v podobe špedície nákladu, služby námornej sprostredkovateľskej firmy v podobe nákladnej lodnej prepravy, služieb turistického úradu v podobe služieb cestovnej kancelárie a služieb sprevádzania zájazdov, rezervovanie vstupeniek a lístkov na zájazdy a cestovanie, služby v oblasti organizovania zájazdov“.

4 Dňa 8. decembra 2022 Olav GmbH, ďalší účastník konania pred odvolacím senátom, podal návrh na zrušenie ochrannej známky uvedenej v bode 2 vyššie pre všetky výrobky a služby, pre ktoré bola uvedená ochranná známka zapísaná, na základe článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1) z dôvodu, že táto ochranná známka nebola riadne používaná počas nepretržitého obdobia piatich rokov.

5 Rozhodnutím z 28. novembra 2023 zrušovacie oddelenie čiastočne vyhovelo návrhu a rozhodlo o zrušení spornej ochrannej známky pre všetky výrobky uvedené v bode 3 vyššie, s výnimkou pre „domáce a kuchynské nádoby; výrobky zo skla, ktoré nie sú zahrnuté v iných triedach; kuchynský riad, poháre, škatuliek na pečivo [keksy], poháre, šálky, šálky na kávu, karafy, fľaše, stolové príbory (okrem nožov, vidličiek a lyžíc) zo skla, t. z. misky, čaše, taniere, džbány“ zaradené do triedy 21.

6 Dňa 28. januára 2024 podala Olav GmbH proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia odvolanie na EUIPO na základe článkov 66 až 71 nariadenia 2017/1001 v rozsahu, v akom zrušenie spornej ochrannej známky nebolo vyhlásené pre výrobky uvedené v bode 5 vyššie.

7 Napadnutým rozhodnutím odvolací senát zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia, pričom v podstate konštatoval, že dôkazy predložené žalobkyňou nedosahujú požadovanú prahovú hodnotu dôkaznej sily umožňujúcu preukázať rozsah používania spornej ochrannej známky a že neexistencia dodatočných vysvetlení a krížových odkazov zo strany žalobkyne bráni tomu, aby sa uvedené dôkazy mohli považovať za spoľahlivé, objektívne a dostatočné.

Návrhy účastníkov konania

8 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom vyhovelo návrhu na zrušenie pre všetky výrobky zaradené do triedy 21, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka,

– uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania,

– zaviazal Olav GmbH na náhradu trov konania.

9 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

10 Na pojednávaní žalobkyňa doplnila svoje návrhy tak, že subsidiárne navrhla, aby Všeobecný súd zmenil napadnuté rozhodnutie.

11 Okrem toho žalobkyňa na pojednávaní vyhlásila, že berie späť svoj návrh smerujúci k uloženiu povinnosti spoločnosti Olav GmbH nahradiť trovy konania, keďže táto spoločnosť nebola účastníkom konania pred Všeobecným súdom, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

Právny stav

O prípustnosti niektorých návrhov

O prípustnosti návrhu žalobkyne na zmenu napadnutého rozhodnutia

12 Na pojednávaní žalobkyňa predložila Všeobecnému súdu dodatočný žalobný návrh smerujúci subsidiárne k zmene napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd podobne ako zrušovacie oddelenie konštatoval, že sporná ochranná známka bola predmetom riadneho používania na základe dôkazov predložených v konaní pred podaním žaloby.

13 Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na konanie na Všeobecnom súde podľa článku 53 prvého odseku toho istého štatútu, ako aj článku 76 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí návrh na začatie konania uvádzať najmä predmet sporu a obsahovať návrhy navrhovateľky. Návrhy musia byť formulované presne a jednoznačne, keďže v prípade, ak by to tak nebolo, hrozilo by, že Všeobecný súd rozhodne *infra* alebo *ultra petita* a mohlo by dôjsť k porušeniu práv žalovaného [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 21. októbra 2015, Petco Animal Supplies Stores/ÚHVT – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, bod 24 a citovanú judikatúru]. Okrem toho novým návrhom predloženým po prvý raz na pojednávaní sa nemôže vyhovieť, pretože inak by bol žalovaný zbavený možnosti pripraviť si vyjadrenie, a tým by bolo porušené právo na obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. marca 2005, Komisia/AMI Semiconductor Belgium a i., C-294/02, EU:C:2005:172, bod 75 a z 15. septembra 2021, ADR Center/Komisia, T-364/15, neuverejnený, EU:T:2021:593, bod 65 a citovanú judikatúru).

14 Možno teda zohľadniť len návrhy uvedené v návrhu na začatie konania a dôvodnosť žaloby sa musí preskúmať výlučne na základe návrhov uvedených v tomto návrhu. Článok 84 ods. 1 rokovacieho poriadku umožňuje uvádzanie nových dôvodov len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych

a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Z judikatúry vyplýva, že táto podmienka sa týka *a fortiori* akejkoľvek zmeny návrhov a v prípade neexistencie právnych a skutkových okolností, ktoré vyšli najavo v priebehu písomnej časti konania možno vziať do úvahy iba návrhy uvedené v návrhu na začatie konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, bod 25 a citovanú judikatúru).

15 V prejednávanej veci sa však návrh na zmenu napadnutého rozhodnutia nezakladá na žiadnej novej skutočnosti v zmysle článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku, takže aj za predpokladu, že by žalobkyňa chcela upraviť svoje návrhy na pojednávaní, takúto zmenu nemožno pripustiť vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek novej právnej a skutkovej okolnosti, ktorá by vyšla najavo v priebehu konania.

16 Z toho vyplýva, že návrh žalobkyne, ktorým sa subsidiárne domáha zmeny napadnutého rozhodnutia, predložený po prvýkrát pred Všeobecným súdom na pojednávaní, je neprípustný.

O prípustnosti návrhu, ktorým sa EUIPO pripája k návrhom žalobkyne

17 Svojím jediným návrhom sa EUIPO pripája k návrhom žalobkyne na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

18 Ak však EUIPO nemá aktívnu legitimáciu požadovanú na podanie žaloby proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, nemožno od neho požadovať, aby bol povinný systematicky brániť každé napadnuté rozhodnutie odvolacieho senátu alebo aby povinne navrhoval zamietnutie akejkoľvek žaloby podanej proti takémuto rozhodnutiu. Nič nebráni tomu, aby sa EUIPO priklonil k návrhu žalobkyne, alebo vec jednoducho ponechal na rozhodnutie Všeobecnému súdu, pričom predloží všetky tvrdenia, ktoré považuje za potrebné Všeobecnému súdu objasniť. EUIPO však nemôže podávať návrhy, ktorými sa domáha zrušenia alebo zmeny rozhodnutia odvolacieho senátu v bode, ktorý nebol uvedený v žalobe a nemôže ani uplatňovať dôvody, ktoré neobsahovala žaloba [pozri rozsudok z 25. októbra 2005, Peek & Cloppenburg/ÚHVT (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, bod 22 a citovanú judikatúru].

19 V prejednávanej veci treba poznamenať, že žalobkyňa odvolaciemu senátu v podstate vytýka, že v rámci konania vo veci zrušenia stanovil takú vysokú požiadavku kvality dôkazu, že predstavuje mimoriadne ťažkú a nepraktickú záťaž na účely preukázania riadneho používania spornej ochrannej známky. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že dôkazy týkajúce sa rozsahu používania uvedenej ochrannej známky neboli dostatočné na to, aby sa toto používanie považovalo za riadne.

20 EUIPO v podstate podporuje argumentáciu žalobkyne a odvolaciemu senátu vytýka, že za osobitných skutkových okolností prejednávanej veci stanovil neprimeranú požiadavku kvality dôkazu, takže napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

21 Z toho vyplýva, že jediný návrh, ktorým sa EUIPO pripája k návrhom žalobkyne na zrušenie, treba vyhlásiť za prípustný, keďže tento návrh a tvrdenia uvedené na jeho podporu neprekračujú rámec návrhov a tvrdení predložených žalobkyňou.

O veci samej

22 Žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 58 ods. 1 a 2 nariadenia 2017/1001. Odvolaciemu senátu v podstate vytýka jeho názor, že rozsah používania spornej ochrannej známky nebolo možné preukázať vzhľadom na slabú dôkaznú povahu predložených dôkazov, a že podľa neho neposkytla dodatočné vysvetlenia a nevykonala dostatočne podrobnú prácu týkajúcu sa krížových odkazov v rámci dôkazov predložených na podporu jej argumentácie.

23 EUIPO tiež tvrdí, že odvolací senát uložil žalobkyni neprimerané dôkazné bremeno.

24 EUIPO však namieta neprípustnosť dôkazov a tvrdení predložených žalobkyňou v bodoch 41 a 42 žaloby, ktoré boli po prvýkrát predložené pred Všeobecným súdom.

25 V prejednávanej veci žalobkyňa s cieľom predložiť dôkaz o riadnom používaní spornej ochrannej známky predložila tieto dôkazy:

– snímku obrazovky stránky z webového sídla „company.lav.com.tr“ z apríla 2023 (príloha 1),

– výber nedatovaných fotografií zobrazujúcich balenia výrobkov uvedených v bode 5 vyššie, ktoré boli k dispozícii na predaj (príloha 2),

– snímku obrazovky stránky z webového sídla „company.lav.com.tr“ z apríla 2023, na ktorom sa odkazuje na rôzne články vo viacerých médiách (príloha 3),

– výber faktúr, sprievodných listov k balíkom a iných obchodných dokumentov z rokov 2017 až 2022 (prílohy 4 až 9),

– dva katalógy výrobkov obsahujúce slovo „lav“ z rokov 2014 a 2023 (prílohy 10 a 11),

– výpis z tureckého obchodného registra z 10. apríla 2014 týkajúci sa zlúčenia právnickej osoby žalobkyne v prejednávanej veci a spoločnosti Gürallar YAPI Malzemeleri Ve Kimya Sanayii Anonim Sirketi (príloha 12).

26 Žalobkyňa po prvé tvrdí, že body 70 a 71 napadnutého rozhodnutia obsahujú rozpor v odôvodnení, keďže na jednej strane odvolací senát poukázal na činnosť žalobkyne a jej právnej predchodkyne, ktorá bola majiteľkou spornej ochrannej známky, v sklárskom priemysle a na vývoz niektorých dotknutých výrobkov do 140 krajín vrátane Španielska a Francúzska, ako aj na existenciu kancelárie pre uvádzanie na trh a predaj v Taliansku, a na druhej strane v bode 72 toho istého rozhodnutia dospel k záveru, že jediný jasný odkaz týkajúci sa relevantného územia sa vzťahuje na Turecko. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že predmetné katalógy, ako sú uvedené v prílohách 10 a 11, obsahujú údaje v španielčine a francúzštine, a tvrdí, že výlučné používanie angličtiny a turečtiny pre katalógy je odôvodnené existenciou jedinej verzie určenej na medzinárodnú distribúciu.

27 Po druhé žalobkyňa v podstate tvrdí, že dokumenty predložené v prílohách 4 až 9 pozostávajú zo série colných dokumentov obsahujúcich údaj o používaní spornej ochrannej známky prostredníctvom prvku „lav“ nachádzajúci sa na uvedených dokumentoch adresovaných spoločnostiam so sídlom v celej Európskej únii. Okrem toho uvádza, že všetky faktúry obsahujú

spoločný odkaz na výrobky, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, označené rovnakým textom zloženým z veľkých písmen „LV“, po ktorých nasleduje spojovník pred uvedením osobitného odkazu na dotknutý výrobok.

28 Po tretie žalobkyňa poukazuje na celkový počet 2 919 riadkov obsahujúcich referenciu LV na faktúrach týkajúcich sa predaja výrobkov, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, rozčlenených na celé relevantné obdobie a ktorých celková suma predstavuje viac ako 6,485 milióna eur.

29 Po štvrté žalobkyňa odvolaciemu senátu vytýka, že sa v podstate dopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 76 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že predložené faktúry nepreukazujú, že výrobky údajne označené spornou ochrannou známkou boli niekedy ponúkané na nejakom predajnom mieste v Únii, a už vôbec nie kúpené konečným spotrebiteľom, a že bolo navyše ťažké zistiť, kedy boli výrobky údajne dodané „do Európy“ skutočne predávané v akejkoľvek maloobchodnej predajni. Okrem toho sa podľa žalobkyne odvolací senát dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď po prvýkrát v konaní pred podaním žaloby usúdil, že bola povinná predložiť dôkaz o predaji predmetných výrobkov priamo konečným spotrebiteľom.

30 Po piate žalobkyňa spochybňuje posúdenia odvolacieho senátu vyplývajúce z bodov 82 až 84 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých v podstate je pravda, že kódy výrobkov a opisy uvedené na faktúre môžu odkazovať na výrobky uvedené v katalógu a uvádzané na trh pod ochrannou známkou, ktorej riadne používanie sa musí preukázať, no táto situácia bola hypotetická ako taká a zjavne nepredstavovala spoľahlivý a objektívny dôkaz o skutočnom a dostatočnom používaní, ktorý sa vyžadoval na preukázanie riadneho používania.

31 Podľa žalobkyne nebolo primerané uložiť jej povinnosť preukázať súvislosť medzi každým z 2 919 riadkov uvedených na faktúrach, v ktorých sa uvádzajú výrobky, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, a odkazmi a fotografiami uvedenými v katalógoch. Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že existujú opisy výrobkov, ktoré súvisia s odkazmi uvedenými v sprievodných listoch k balíkom nachádzajúcich sa v prílohách 4 až 9. Takáto povinnosť by predstavovala mimoriadne ťažkú a nepraktickú záťaž. Okrem toho žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát nemal nijaký dôvod zdržať sa overovania krížových odkazov vykonaných zrušovacím oddelením, ani ho neurobiť sám v rámci svojej analýzy.

32 Po šieste, pokiaľ ide o rozsah používania spornej ochrannej známky, žalobkyňa sa domnieva, že dôkazy predložené v prílohách 4 až 9 obsahovali veľký počet faktúr, ktorý bol sám osebe dostatočný na preukázanie značného množstva predaných výrobkov, a teda rozsahu používania uvedenej ochrannej známky.

33 Konkrétnejšie žalobkyňa tvrdí, že kumulované sumy uskutočnených predajov vyplývajú z faktúr adresovaných príjemcom usadeným na relevantnom území, čo potvrdzujú aj sprievodné listy k balíkom a colné dokumenty predložené na ich podporu. Okrem toho podľa žalobkyne sa sumy fakturované v eurách týkali výrobkov obsahujúcich prvok „lav“.

34 EUIPO v prvom rade tvrdí, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, pokiaľ ide o adresátov faktúr, a že odvolací senát v podstate nenaznačil, že používanie sa musí vzťahovať na konečných spotrebiteľov, aby bolo uznané za používanie navonok.

35 V druhom rade, pokiaľ ide o dôkazné bremeno a mieru dokazovania, EUIPO uvádza, že odvolací senát po prvé v bodoch 35 a 36 napadnutého rozhodnutia uznal, že dokumenty uvedené v prílohách 4 až 9 sú z veľkej časti explicitné a obsahujú kódy výrobkov, ako aj odkazy na spornú ochrannú známku, po druhé v bodoch 49 a 50 napadnutého rozhodnutia uznal, že faktúry a obchodné dokumenty preukazujú, že výrobky predával majiteľ uvedenej ochrannej známky alebo sa predávali s jeho súhlasom rôznym subjektom vo viacerých členských štátoch Únie, takže dôkazy poskytovali dostatok údajov týkajúcich sa územného rozsahu údajného používania, po tretie v bode 53 napadnutého rozhodnutia uznal, že sporná ochranná známka sa objavila v označení výrobku uvedenom na faktúrach a obchodných dokumentoch, v katalógoch a na snímkach obrazovky stránok z webového sídla žalobkyne a že používanie tejto ochrannej známky bolo verejné, externé a zjavné pre skutočných alebo potenciálnych zákazníkov výrobkov, a po štvrté v bode 64 napadnutého rozhodnutia uznal, že predložené katalógy preukazujú používanie spornej ochrannej známky pre druh ňou označených výrobkov.

36 V treťom rade EUIPO konštatoval, že odvolací senát naopak v bodoch 83, 84 a 87 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala rozsah používania spornej ochrannej známky, keďže nepredložila vysvetlenia alebo dôkazy umožňujúce preukázať jasnú súvislosť medzi konkrétnymi výrobkami uvedenými v jednotlivých faktúrach a zostávajúcou dokumentáciou vrátane rôznych kódov výrobkov. Okrem toho EUIPO poznamenal, že odvolací senát sa domnieval, že krížové odkazy mohli pripísať faktúram požadovanú dôkaznú hodnotu, ktorá chýbala v pripomienkach žalobkyne, a že zrušovacie oddelenie rozhodlo len na základe pravdepodobnosti alebo domnienok.

37 V tejto súvislosti EUIPO rovnako ako žalobkyňa v rámci žaloby uvádza, že Všeobecný súd už potvrdil, že dôsledné porovnanie kódov výrobkov týkajúcich sa reprodukcií výrobkov na fotografiách a v katalógoch na jednej strane a na faktúrach na druhej strane sa nerovná jednoduchému odhadu pravdepodobnosti alebo jednoduchému predpokladu, ale zahŕňa racionálny a logický proces v rámci posúdenia riadneho používania [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2024, W. B. Studio/EUIPO – E.Land Italy (BF BELFE), T-54/23, neuverejnený, EU:T:2024:481, body 60 a 61]. EUIPO navyše poznamenal, že odvolací senát v bodoch 79, 80, 82 a 83 napadnutého rozhodnutia uznal prácu zrušovacieho oddelenia a potvrdil opisy výrobkov uvedené v dokumentoch obsahujúcich odkazy na spornú ochrannú známku. Uvedené odkazy obsahujú aj stručný opis výrobkov umožňujúcich identifikovať na faktúrach sedem príkladov kódov výrobkov, ktoré možno spojiť s katalógmi, v súlade s vysvetleniami poskytnutými žalobkyňou zrušovaciemu oddeleniu a odvolaciemu senátu. Žalobkyňa totiž vo svojich pripomienkach k dôkazu o používaní zo 14. apríla 2023 a vo svojich pripomienkach k žalobe z 22. mája 2024 vysvetlila, že referenčné čísla uvedené na stranách 122 až 127 katalógu predloženého v prílohe 10 môžu byť predmetom krížových odkazov na faktúry. Poskytla tiež zoznam výrobkov, na ktoré sa odkazuje a ktoré sa nachádzajú na obrázkoch.

38 Za týchto podmienok sa EUIPO po štvrté domnieva, že žalobkyňa nemala nijaký dôvod poskytnúť dodatočné vysvetlenia na prepojenie každej z položiek uvedených na faktúrach a v katalógoch výrobkov, takže odvolací senát za osobitných okolností tejto veci uložil neprimerané dôkazné bremeno v zmysle nariadenia 2017/1001 a bodu 31 rozsudku z 19. októbra 2022, Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Wisniewski (Vyobrazenie šachovnicového vzoru II) (T-275/21, neuverejnený, EU:T:2022:654).

39 V dôsledku toho EUIPO nepredložil pripomienky v reakcii na ostatné tvrdenia žalobkyne a navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie.

40 Podľa článku 18 ods. 1 prvého pododseku nariadenia 2017/1001 a článku 58 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia práva majiteľa ochrannej známky Európskej únie sa vyhlásia za zrušené na základe návrhu podaného EUIPO, ak sa ochranná známka v súvislosti s výrobkami alebo so službami, pre ktoré bola zapísaná, počas piatich rokov nepretržite riadne nepoužívala v Únii a pre jej nepoužívanie neexistujú žiadne oprávnené dôvody.

41 Pokiaľ ide o kritériá posúdenia riadneho používania, článok 10 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie 2017/1001 a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 1), sa uplatňuje *mutatis mutandis* na konania vo veci zrušenia podľa článku 19 ods. 1 toho istého nariadenia. Článok 10 ods. 3 uvedeného delegovaného nariadenia stanovuje, že dôkaz o používaní preukazuje miesto, čas, rozsah a charakter použitia staršej ochrannej známky.

42 Okrem toho podľa článku 10 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 sa dôkaz o riadnom používaní obmedzuje na predloženie podporných dokumentov, ako sú obaly, štítky, cenníky, katalógy, faktúry, fotografie a inzercia v novinách, ako aj na písomné vyjadrenia v zmysle článku 97 ods. 1 písm. f) nariadenia 2017/1001.

43 V rámci konania vo veci zrušenia ochrannej známky prináleží v zásade jej majiteľovi, aby preukázal riadne používanie uvedenej ochrannej známky (pozri rozsudok z 23. januára 2019, Klement/EUIPO, C-698/17 P, neuverejnený, EU:C:2019:48, bod 57 a citovanú judikatúru).

44 Riadne používanie ochrannej známky nemožno preukázať pravdepodobnosťami alebo domnienkami, ale musí sa zakladať na konkrétnych a objektívnych skutočnostiach, ktoré preukazujú skutočné a dostatočné používanie ochrannej známky na dotknutom trhu. Je teda potrebné uskutočniť celkové posúdenie, ktoré zohľadňuje všetky relevantné skutočnosti prejednávanej veci a ktoré predpokladá určitú vzájomnú súvislosť medzi zohľadňovanými skutočnosťami [pozri rozsudok z 8. júla 2020, Euroapotheca/EUIPO – General Nutrition Investment (GNC LIVE WELL), T-686/19, neuverejnený, EU:T:2020:320, bod 35 a citovanú judikatúru].

45 Nevyžaduje sa, aby každý dôkaz obsahoval informácie o každej zo štyroch skutočností, ktorých sa musí týkať dôkaz o riadnom používaní, a to o mieste, čase, charaktere a rozsahu používania. Súbor dôkazov je schopný preukázať skutočnosti, aj keď každý dôkaz zohľadnený samostatne nedokáže preukázať správnosť týchto skutočností [pozri rozsudok z 5. marca 2019, Meblo Trade/EUIPO – Meblo Int (MEBLO), T-263/18, neuverejnený, EU:T:2019:134, bod 84 a citovanú judikatúru]. Okrem toho, že otázka, či ochranná známka je predmetom riadneho používania, sa musí posúdiť globálne, zohľadňujúc pritom všetky dostupné skutočnosti. Nejde tu teda o izolovanú analýzu každého dôkazu, ale o spoločnú analýzu vykonanú s cieľom zistiť čo najpravdepodobnejší a najzrozumiteľnejší zmysel [pozri rozsudok z 21. novembra 2013, Recaro/ÚHVT – Certino Mode (RECARO), T-524/12, neuverejnený, EU:T:2013:604, bod 31 a citovanú judikatúru].

46 Na úvod, ako bolo potvrdené na pojednávaní, keďže čas, miesto a charakter používania spornej ochrannej známky nie sú v rámci tohto konania spochybnené, treba preskúmať predložené dôkazy a tvrdenia účastníkov konania v rozsahu, v akom sa týkajú rozsahu riadneho používania a dôkazné bremeno o tomto používaní, ktoré znáša majiteľ uvedenej ochrannej známky.

47 Za týchto podmienok treba po prvé pripomenúť, že medzi účastníkmi konania je nesporné a z bodov 6 a 40 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že relevantné obdobie týkajúce sa trvania používania spornej ochrannej známky je od 8. decembra 2017 do 7. decembra 2022.

48 Po druhé z bodov 49 a 50 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôkazy predložené žalobkyňou, ktorá je subjektom so sídlom mimo Únie, konkrétne v Turecku, preukazovali, že jej výrobky predávala ona alebo s jej súhlasom iní distribútori rôznym subjektom vo viacerých členských štátoch Únie, medzi ktoré patrí najmä Nemecko, Rakúsko, Belgicko, Bulharsko, Chorvátsko, Dánsko, Španielsko, Írsko, Taliansko, Grécko, Maďarsko, Litva, Malta, Holandsko, Poľsko, Česká republika, Rumunsko, Slovensko a Švédsko a mena uvedená na jednotlivých faktúrach a v rôznych obchodných dokumentoch bola prevažne v eurách.

49 Po tretie, pokiaľ ide o charakter používania spornej ochrannej známky, z bodov 51 až 64 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôkazy obsahovali dostatok príkladov používania uvedenej ochrannej známky na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že táto ochranná známka sa používala pre výrobky ako označenie ich obchodného pôvodu.

50 Po štvrté odvolací senát v bodoch 51 až 53 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že sporná ochranná známka sa používala ako ochranná známka v obchodnom styku, najmä preto, že uvedená ochranná známka sa používala verejne, externe a zjavne pre skutočných alebo potenciálnych zákazníkov predmetných výrobkov na území Únie. Konkrétne odvolací senát dospel k záveru, že zjavná súvislosť medzi na jednej strane uvedeným používaním ako označenia obchodného pôvodu a ako prostriedku reklamy a na druhej strane relevantnými výrobkami patriacimi do triedy 21, ktoré sú predmetom odvolania, bola dostatočne preukázaná.

51 Okrem toho po piate sa odvolací senát v bodoch 54 až 62 napadnutého rozhodnutia domnieval, že dôkazy predložené žalobkyňou v podstate preukazujú používanie označenia tak, ako bolo zapísané.

52 Pokiaľ však ide o rozsah používania spornej ochrannej známky, odvolací senát sa na rozdiel od zrušovacieho oddelenia domnieval, že na základe dôkazov ako celku nemohol dospieť k záveru, že riadne používanie uvedenej ochrannej známky bolo preukázané v dostatočnej miere pre relevantné výrobky, ktoré sú predmetom odvolania, a že uvedené používanie navyše nemožno v tomto zmysle preukázať len na základe pravdepodobnosti alebo domnienok.

53 V tejto súvislosti po prvé, pokiaľ ide o katalógy predložené v prílohách 10 a 11, odvolací senát sa v bodoch 71 až 73 napadnutého rozhodnutia domnieval, že boli poskytnuté v angličtine a v turečtine, že sa vzťahovali na roky 2014 a 2023 a že jasne preukazovali spornú ochrannú známku vo forme slovnej ochrannej známky alebo obrazového označenia vo vzťahu k rôznym skleneným výrobkom, ale že nebolo možné vyvodiť nijaký záver, pokiaľ ide o rozsah takéhoto používania, keďže bolo ťažké určiť miesta, kde boli katalógy vytlačené alebo uverejnené, alebo preukázať miesto a povahu ich distribúcie. Okrem toho odvolací senát dospel k záveru, že katalógy nepreukazujú, že predmetné výrobky boli skutočne ponúkané pod spornou ochrannou známkou počas relevantného obdobia a na relevantnom území. V tejto súvislosti odvolací senát tiež vytýkal žalobkyni, že nepredložila dodatočné informácie.

54 Po druhé sa odvolací senát domnieval, že je pravda, že dôkazy predložené žalobkyňou sa vo veľkej miere opierali o faktúry a obchodné dokumenty predložené v prílohách 4 až 9, ktoré preukazovali skutočné predaje predmetných výrobkov. Prišiel však k záveru, že tieto dokumenty nemajú požadovanú dôkaznú hodnotu, keďže v podstate nebolo možné určiť konkrétne výrobky, na ktoré

sa vzťahujú rôzne kódy výrobkov, ako aj ich obchodný objem, frekvenciu a trvanie predajov, a keďže uvedené faktúry nepreukazujú, že výrobky údajne označené spornou ochrannou známkou boli niekedy ponúkané na nejakom predajnom mieste v Únii a už vôbec nie kúpené konečným spotrebiteľom. Okrem toho odvolací senát vytýkal žalobkyni, že nepredložila faktúry za predaj miestnym distribútorom alebo konečným spotrebiteľom, fotografie výrobkov dobrej kvality v maloobchodných predajniach na území Únie alebo katalógy alebo akýkoľvek iný reklamný materiál preukazujúci používanie u spotrebiteľa Únie.

55 V tomto zmysle po tretie odvolací senát v podstate v bode 83 napadnutého rozhodnutia vytýkal žalobkyni, že neposkytla viac podrobností o obsahu faktúr a o výrobkoch, ktoré sú v nich osobitne uvedené, pričom nezohľadnil prácu v súvislosti s odkazmi vykonanú zrušovacím oddelením. Z tohto dôvodu sa odvolací senát domnieval, že žalobkyňa nebola schopná vysvetliť existenciu jasného, vyjadreného a preukázaného spojenia umožňujúceho zistiť, na ktoré výrobky v katalógoch odkazujú kódy, a že z týchto kódov nebolo možné vyvodiť konkrétne výrobky, o ktoré išlo, a aký bol rozsah ich používania. Podľa odvolacieho senátu neexistencia takýchto vysvetlení zmenila a oslabila dôkaznú hodnotu faktúr. V bode 84 napadnutého rozhodnutia sa tiež domnieval, že všetky predložené dôkazy nepostačovali na to, aby predstavovali súbor spoľahlivých a objektívnych dôkazov o skutočnom používaní. Okrem toho podľa odvolacieho senátu uvedený celok nespĺňal požiadavky vyžadované na preukázanie riadneho používania spornej ochrannej známky. V dôsledku toho sa odvolací senát domnieval, že bol v podstate nútený obmedziť svoje preskúmanie, keďže toto preskúmanie nemohlo byť založené na domnienkach alebo pravdepodobnostiach z dôvodu nedostatku presvedčivých dôkazov.

56 Napokon po štvrté odvolací senát v bode 85 napadnutého rozhodnutia vytýkal žalobkyni, že predložila dokumenty s mimoriadne nízkou kvalitou, ktoré boli veľmi ťažko čitateľné a zrozumiteľné, a v bode 86 uvedeného rozhodnutia, že predložila faktúry, ktoré obsahovali kódy výrobkov neobsahujúce údaj „lv-“ odkazujúci na spornú ochrannú známku. V dôsledku toho sa odvolací senát domnieval, že celkové fakturované sumy nezodpovedajú výlučnému predaju výrobkov, na ktoré sa uvedená ochranná známka vzťahuje.

57 Podľa judikatúry a ako vyplýva z bodov 43 až 45 vyššie, hoci dôkazná hodnota dôkazu je obmedzená, keďže samostatne s istotou nepreukazuje, či a ako boli dotknuté výrobky uvedené na trh, a hoci tento dôkaz nie je sám osebe rozhodujúci, možno ho napriek tomu zohľadniť pri celkovom posúdení riadnej povahy používania. Je to tak napríklad vtedy, ak tento dôkaz potvrdzuje ostatné relevantné okolnosti prejednávanej veci [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2014, Anapurna/ÚHVT – Annapurna (ANNAPURNA), T-71/13, neuverejnený, EU:T:2014:105, bod 45 a citovanú judikatúru].

58 V prejednávanej veci treba v prvom rade poznamenať, že odvolací senát mohol ľahko preskúmať všetky dôkazy predložené žalobkyňou a na tomto základe a s odôvodnením určiť čas, miesto a používanie spornej ochrannej známky. Konkrétne v bodoch 35 a 36 napadnutého rozhodnutia odvolací senát potvrdil, že dokumenty uvedené v prílohách 4 až 9 sú z veľkej časti explicitné a obsahujú kódy výrobkov, ako aj zmienku o spornej ochrannej známke. Okrem toho sa odvolací senát tiež domnieval, že kľúčové informácie uvedené v predložených dokumentoch boli jasné a zrozumiteľné, v dôsledku čoho boli do veľkej miery explicitné a dostatočné na účely tohto konania.

59 Odvolací senát si preto vo svojich dôvodoch protirečil, keď žalobkyni v bodoch 84 až 86 napadnutého rozhodnutia vytýkal, že predložila dôkazy nízkej kvality, ktoré nepredstavujú spoľahlivé a objektívne dôkazy o používaní spornej ochrannej známky.

60 Po druhé odvolací senát sa v napadnutom rozhodnutí dopustil rozporu v odôvodnení, keď v bodoch 72 a 73 uvedeného rozhodnutia dospel k záveru, že katalógy predložené v prílohách 10 a 11 nepreukazujú, že dotknuté výrobky boli skutočne ponúkané na predaj na relevantnom území, zatiaľ čo v bodoch 70 a 71 toho istého rozhodnutia na základe uvedených katalógov konštatoval, že žalobkyňa pôsobí v sklárskom priemysle a vyváža svoje výrobky do 140 krajín vrátane členských štátov Únie, pričom okrem iného konštatoval existenciu kancelárie pre uvádzanie na trh a predaj časti uvedených výrobkov v Taliansku.

61 V treťom rade na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, z bodu 76 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát mal v úmysle požadovať ako dôkaz o používaní spornej ochrannej známky akýkoľvek dôkaz umožňujúci preukázať predaj predmetných výrobkov konečným spotrebiteľom na území Únie. Domnievať sa pritom, že používanie ochrannej známky navonok v zmysle judikatúry spočíva nevyhnutne v používaní zameranom na konečných spotrebiteľov, by znamenalo z ochrany podľa nariadenia 2017/1001 vylúčiť ochranné známky, ktoré sa používajú iba vo vzťahoch medzi spoločnosťami. Príslušná skupina verejnosti, ktorej majú byť ochranné známky určené, totiž nezahŕňa iba konečných spotrebiteľov, ale aj špecialistov, priemyselných zákazníkov a iných profesionálnych užívateľov [pozri rozsudok z 1. marca 2023, Worldwide Brands/EUIPO – Wan (CAMEL), T-552/21, neuverejnený, EU:T:2023:98, bod 88 a citovanú judikatúru).

62 Odvolací senát sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď žalobkyni v podstate uložil povinnosť predložiť dôkaz o predaji dotknutých výrobkov konečným spotrebiteľom ako dôkaz o riadnom používaní spornej ochrannej známky. Z toho okrem toho vyplýva, že dôkaz o predaji dotknutých výrobkov konečným spotrebiteľom nie je v prejednávanej veci relevantný, takže je potrebné zamietnuť skutočnosti a tvrdenia uvedené žalobkyňou v bodoch 41 a 42 žaloby bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ich prípustnosti.

63 Po štvrté treba pripomenúť, že odvolací senát v bode 88 napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že spis neobsahuje dostatočné dôkazy, a to ani v ich súhrne, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť rozsah používania spornej ochrannej známky pre dotknuté výrobky.

64 V tejto súvislosti je po prvé pravda, že prílohy 10 a 11 neumožňujú výslovne a jednoznačne preukázať používanie spornej ochrannej známky na relevantnom území a počas relevantného obdobia. Podľa judikatúry sa však treba domnievať, že vzhľadom na to, že dĺžka komerčnej životnosti výrobku vo všeobecnosti trvá počas určitého obdobia a kontinuita používania je jednou z údajov, ktoré treba zohľadniť na účely preukázania, že používanie bolo objektívne určené na vytvorenie alebo udržanie podielu na trhu, dôkazy, ktoré nepatria do relevantného obdobia, zďaleka nie sú bez významu, musia byť zohľadnené a posúdené spoločne s ostatnými dôkazmi, pretože môžu poskytnúť dôkaz o skutočnom a riadnom obchodnom využívaní ochrannej známky [pozri rozsudok zo 16. júna 2015, Polytetra/ÚHVT – EI du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON), T-660/11, EU:T:2015:387, bod 54 a citovanú judikatúru].

65 V prejednávanej veci, ako správne uviedol odvolací senát v bode 53 napadnutého rozhodnutia, prílohy 10 a 11 preukazovali zjavné a vonkajšie používanie spornej ochrannej známky v obchodnom styku v rokoch 2014 až 2023, teda počas dlhšieho a rozsiahlejšieho obdobia, než je relevantné obdobie, čo predstavovalo relevantný nepriamy dôkaz pri posúdení rozsahu používania za okolností prejednávanej veci. Z toho vyplýva, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď v rámci posúdenia rozsahu používania nepreskúmal primeraným a komplexným spôsobom prílohy 10 a 11 v spojení so všetkými odkazmi a relevantnými skutočnosťami, ktoré vyplývajú z príloh 4 až 9.

66 Po druhé v bodoch 49 a 50 napadnutého rozhodnutia odvolací senát konštatoval, že všetky faktúry a obchodné dokumenty preukazujú, že dotknuté výrobky boli predané žalobkyňou alebo s jej súhlasom rôznym subjektom vo viacerých členských štátoch Únie a že tieto dôkazy poskytovali dostatok údajov týkajúcich sa územného rozsahu údajného používania. Okrem toho v bode 53 uvedeného rozhodnutia odvolací senát potvrdil, že sporná ochranná známka sa objavuje v označení výrobkov uvedených na faktúrach a obchodných dokumentoch, v katalógoch a na snímkach obrazovky stránok z webového sídla žalobkyne a že používanie spornej ochrannej známky bolo pre verejnosť v Únii verejné, externé a zjavné. Napokon v bode 64 napadnutého rozhodnutia odvolací senát dospel k záveru, že katalógy preukazujú používanie spornej ochrannej známky pre rôzne výrobky označené touto ochrannou známkou.

67 Zo spisu EUIPO vyplýva, že žalobkyňa poskytla 902 strán faktúr týkajúcich sa predaja veľkého množstva výrobkov, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, pričom väčšina rozpísaných odkazov sa výslovne vzťahuje na spornú ochrannú známku používaním prvku „lv“ pred kódom dotknutého výrobku, ktorý možno určiť porovnaním s katalógmi poskytnutými v prílohách 10 a 11.

68 Za okolností prejednávanej veci by totiž bolo neodôvodnené domnievať sa, že výrobky uvádzané na trh podnikom nemôžu byť výslovne rozpoznané ich kódom výrobkov v katalógoch ich výrobcu, keďže bolo údajne nemožné určiť miesto tlače uvedených katalógov a ich skutočnú distribúciu na relevantnom území počas relevantného obdobia. Okrem toho, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 64 vyššie, práve skutočnosť, že výrobky sú ponúkané na predaj počas dlhšieho obdobia, než je obdobie vymedzujúce relevantné obdobie, môže posilniť tvrdenia v prospech rozsahu používania spornej ochrannej známky.

69 Po tretie, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 37 vyššie a z ustálenej judikatúry, dôkladné porovnanie kódov výrobkov na reprodukciách výrobkov na fotografiách a v katalógoch na jednej strane a na faktúrach na druhej strane nie je jednoduchým odhadom pravdepodobnosti alebo jednoduchým predpokladom, ale zahŕňa racionálny a logický proces v rámci posúdenia riadneho používania [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. apríla 2022, LG Electronics/EUIPO – Anferlux-Electrodomésticos (SmartThinQ), T-181/21, neuverejnený, EU:T:2022:247, bod 91; zo 6. septembra 2023, Weider Germany/EUIPO – Den i Nosht (YIPPIE!), T-45/22, neuverejnený, EU:T:2023:513, bod 42, a zo 17. júla 2024, W. B. Studio/EUIPO – E.Land Italy (BELFE), T-50/23, neuverejnený, EU:T:2024:480, body 60 a 61]. V tejto súvislosti žalobkyňa na pojednávaní správne poznamenala, že odvolací senát a *a fortiori* zrušovacie oddelenie neprekročili svoje právomoci, keď z vlastnej iniciatívy alebo na základe celkového posúdenia dôkazov, ktoré im boli predložené, stanovili súvislosť medzi reprodukciami výrobkov na fotografiách a v katalógoch na jednej strane a faktúrami za tie isté výrobky na druhej strane, pričom sa opierali o ich príslušné označenie kódmi výrobkov, ktoré sa ukázali ako zhodné (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2024, BF/BELFE, T-54/23, neuverejnený, EU:T:2024:481, bod 61).

70 Odvolací senát sa preto dopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 87 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že zrušovacie oddelenie založilo svoje preskúmanie týkajúce sa rozsahu používania spornej ochrannej známky na záveroch založených na predložených dôkazoch bez toho, aby v plnej miere poznal ich obsah, a že tak rozhodlo na základe pravdepodobnosti alebo domnienok.

71 Konkrétne jednak z bodov 81 a 82 napadnutého rozhodnutia a jednak zo strán 11 až 13 pripomienok žalobkyne týkajúcich sa dôkazu o používaní zo 14. apríla 2023 a zo strán 12 a 13 jej pripomienok k žalobe z 22. mája 2024 vyplýva, že zrušovaciemu oddeleniu a odvolaciemu senátu

uviedla a vysvetlila, že referenčné čísla výrobkov uvedené na stranách 122 a 127 katalógu nachádzajúceho sa v prílohe 10 môžu byť predmetom krížových odkazov na faktúry, a poskytla zoznam výrobkov, na ktoré sa odkazuje a ktoré sa nachádzajú na obrázkoch. Okrem toho treba tiež poznamenať, že odvolací senát jasne a dostatočne neodôvodnil ani dôvody, pre ktoré sa odchýlil od posúdení zrušovacieho oddelenia, a odmietol dôvodnosť krížových odkazov, ktoré toto oddelenie stanovilo a ktoré mu umožnili na základe skutočností, ktoré považoval za konkrétne a podstatné, charakterizovať rozsah používania spornej ochrannej známky. Odvolací senát preto svoje rozhodnutie aj nedostatočne odôvodnil.

72 Po štvrté preto z bodov 81 až 83 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vysvetlenia, ktoré žalobkyňa poskytla zrušovaciemu oddeleniu a potom odvolaciemu senátu, mohli poukázať na predaj viacerých výrobkov uvedených v bode 5 vyššie počas relevantného obdobia a v množstve a v dostatočne vysokých sumách na to, aby bolo možné dospieť k záveru o nepretržitom, skutočnom a konzistentnom používaní spornej ochrannej známky pre dotknuté výrobky podľa judikatúry, podľa ktorej je ochranná známka predmetom riadneho používania v zmysle článku 58 ods. 1 písm. a). nariadenia 2017/1001, ak sa používa v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je zaručiť totožnosť pôvodu výrobkov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvárala alebo zachovávala odbyt pre tieto výrobky a služby, s výnimkou symbolického používania, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky (rozsudok z 3. júla 2019, Viridis Pharmaceutical/EUIPO, C-668/17 P, EU:C:2019:557, bod 38; pozri tiež analogicky rozsudok z 11. marca 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43).

73 V každom prípade z príloh 4 až 9 jasne vyplýva, ako tvrdí žalobkyňa, že výrobky, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, boli v rokoch 2017 až 2022 predávané na relevantnom území. V súlade s tvrdeniami žalobkyne je totiž možné konštatovať, že faktúry obsahujú 2 919 riadkov obsahujúcich odkaz LV, ktoré sa tak vzťahujú, ako vyplýva z bodu 67 vyššie, na predaj výrobkov uvádzaných na trh žalobkyňou, ktorých celková suma dosahuje viac ako 6,485 milióna eur, rozdelených na relevantné obdobie.

74 Okrem toho odvolací senát tým, že žalobkyni v bodoch 72 a 83 napadnutého rozhodnutia vytkol, že úmyselne nepredložila dodatočné informácie alebo že sa vedome rozhodla neposkytnúť viac podrobností, pokiaľ ide o presné odkazy uvedené na faktúrach, zamýšľal na základe bodov 73 až 85 uvedeného rozhodnutia uložiť žalobkyni povinnosť vykonať krížové odkazy na všetkých 2 919 riadkoch faktúr s každým z príslušných výrobkov, ktoré boli uvedené v katalógoch. Okrem toho, ako bolo potvrdené na pojednávaní, odvolací senát nepožiadal o žiadnu dodatočnú informáciu alebo vysvetlenie, takže žalobkyni nemôže vytýkať akékoľvek úmyselné neposkytnutie dôkazov alebo neuvedenie skutkových okolností, ako to podľa neho prináležalo žalobkyni urobiť. Odvolací senát pritom primerane mohol posúdiť rozsah riadneho používania spornej ochrannej známky na základe všetkých dôkazov posudzovaných ako celok, ktoré mu boli predložené, alebo na základe rôznych nepriamych dôkazov zistených v nasledujúcich štádiách jeho preskúmania, alebo aj na základe nepriamych dôkazov, ktoré žalobkyňa poskytla vo svojich nasledujúcich písomnostiach a ktoré zrušovacie oddelenie prebralo.

75 Za týchto okolností treba preto na jednej strane konštatovať, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o rozsah preskúmania dôkazov predložených žalobkyňou s cieľom preukázať rozsah používania spornej ochrannej známky, a na druhej strane, že odvolací senát mal v úmysle uložiť žalobkyni prehnanú požiadavku, pokiaľ ide o kvalitu dôkazu a neprimerané dôkazné bremeno v rámci konania vo veci zrušenia pre nedostatok riadneho používania.

76 V tejto súvislosti je po piate nesporné, že musí riadne používanie spornej ochrannej známky v zásade preukázať majiteľ uvedenej ochrannej známky a nie EUIPO konajúci *ex offo* (rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 63). Ako však bolo pripomenuté v bode 42 vyššie, dôkaz o riadnom používaní sa obmedzuje na predloženie podporných dokumentov, ako sú cenníky, katalógy alebo faktúry, čo je aj prípad prejednávanej veci.

77 Okrem toho v súlade s judikatúrou citovanou v bode 44 vyššie musí dôkaz o riadnom používaní spočívať na konkrétnych a objektívnych skutočnostiach, ktoré preukazujú skutočné a dostatočné používanie ochrannej známky na dotknutom trhu. Táto požiadavka nepochybného dôkazu však nemôže viesť k neprimeranému alebo nadmernému dôkaznému bremenu, ani nemôže byť založená na požiadavkách kvality dôkazov, ktoré sú prísnejšie ako podmienky pripomenuté judikatúrou týkajúcou sa článku 18 ods. 1 a článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001.

78 Na úvod treba najskôr zamietnuť tvrdenia EUIPO uvedené v jeho vyjadrení k žalobe, ktoré spočívali v podstate na záveroch vyplývajúcich z rozsudku z 5. októbra 2022, Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy) (T-711/20, neuverejnený, EU:T:2022:604), týkajúceho sa konania o poškodzovaní dobrého mena na základe článku 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001, ktoré je nezávislé od tohto konania a ktorého osobitné požiadavky nemožno považovať za rovnocenné.

79 V prejednávanej veci odvolací senát zaujal v bode 83 napadnutého rozhodnutia veľmi prísny prístup, keď od žalobkyne vyžadoval, aby preukázala jasnú súvislosť medzi rôznymi kódmi faktúr a dotknutými výrobkami, ktorá je „vysvetlená, vyjadrená a preukázaná“. Odvolací senát však nemôže bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, uložiť v rámci konania vo veci zrušenia založeného na článku 18 ods. 1 a článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 požiadavku kvality dôkazu, ktorá prekračuje prípustnú prahovú hodnotu dôkazu o skutočnom a dostatočnom používaní, ktoré by bolo potvrdené dostatočnými dôkazmi alebo súborom nepriamych dôkazov vyplývajúcich zo vzájomnej závislosti jednotlivých relevantných faktorov v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 44 a 45 vyššie.

80 Po šieste treba pripomenúť, ako to urobil EUIPO vo svojom vyjadrení k žalobe (pozri bod 38 vyššie), že uplatnenie právnych požiadaviek týkajúcich sa dôkazného bremena, ktoré znáša majiteľ ochrannej známky v rámci konania vo veci zrušenia na účely preukázania riadneho používania spornej ochrannej známky, nesmie viesť k tomu, aby mu bolo uložené neprimerané dôkazné bremeno.

81 Uloženie neprimeraného alebo nadmerného dôkazného bremena totiž môže viesť k porušeniu práva na riadnu správu vecí verejných, ktoré je súčasťou všeobecných zásad práva Únie a ktoré je tiež zakotvené v článku 41 Charty základných práv Európskej únie [pozri analogicky rozsudky z 19. októbra 2022, Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Wisniewski (Vyobrazenie šachovnicového vzoru II), T-275/21, neuverejnený, EU:T:2022:654, bod 31; zo 6. marca 2024, Lidl Stiftung/EUIPO – MHCS (Odtieň oranžovej), T-652/22, neuverejnený, EU:T:2024:152, bod 87, a uznesenie z 1. júla 2025, Santos/EUIPO (Tvar lisu na citrusové plody), T-668/24, neuverejnený, EU:T:2025:668, bod 31].

82 Vzhľadom na vyššie uvedené treba po prvé konštatovať, že ako vyplýva z bodov 58 až 60 vyššie, odvolací senát sa v napadnutom rozhodnutí dopustil viacerých rozporov v odôvodnení, po druhé, ako vyplýva z bodov 67 až 75 vyššie, odvolací senát sa dopustil viacerých nesprávnych posúdení a nesprávnych právnych posúdení, pokiaľ ide o preskúmanie dôkazov týkajúcich sa rozsahu používania spornej ochrannej známky, a po tretie z tohto dôvodu uložil žalobkyni nadmernú

požiadavku kvality dôkazov, a teda neprimerané dôkazné bremeno v rozpore s článkom 18 ods. 1 a článkom 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001, takže jedinému žalobnému dôvodu žalobkyne treba vyhovieť a napadnuté rozhodnutie zrušiť.

O trovách

83 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

84 Keďže napadnuté rozhodnutie bolo zrušené, je opodstatnené rozhodnúť, že EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni, v súlade s jej návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 22. augusta 2024 (vec R 214/2024-4) sa zrušuje.**

2. **EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Gürok Turizm ve Madencilik AŞ.**

Škvařilová-Pelzl Nõmm Kukovec

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. novembra 2025.

Podpisy